

2005. december 15., csütörtök

26. elégedetlenségét fejezi ki a kisebbségi törvény elfogadásának folyamatos késése miatt; nyugtalanítónak tartja, hogy továbbra is diszkriminatív intézkedések vannak életben a választási törvényben és a kisebbség törvény tervezetében; a kisebbségi törvény mihamarabbi jóváhagyását kívánja, a politikai kritériumok tiszteletben tartásával;
27. megismétli, hogy további intézkedésekre van szükség a magyar kisebbség védelmének biztosítása érdekében, a szubszidiaritás és az a kulturális autonómia elvének tiszteletben tartásával; felszólítja a román hatóságokat, hogy teljes mértékben tartsák fenn a magyar kisebbség felsőoktatását, biztosítva a szükséges pénzügyi eszközöket;
28. felszólítja a Bizottságot, hogy szigorúan és tárgyilagosan folytassa a csatlakozásra való felkészülés ellenőrzését és nyújtson segítséget a román hatóságoknak vállalt kötelezettségeik teljesítésében, nem csak a vállalt kötelezettségek tekintetében, hanem azok helyi szinten történő megvalósítása szempontjából is, nem tévesztve szem elől a helyzet alakulását azokon a területeken, ahol a korábbi jelentések változtatásokat igényeltek;
29. ismételten kifejezi kívánságát, hogy a Bizottságtól kapjon rendszeres tájékoztatást az ellenőrzési munkákról, továbbá teljes mértékben legyen bevonva a védzáradék esetleges alkalmazására vonatkozó döntés meghozatalába;
30. jóváhagyja a Bizottság megközelítését, amely szerint a csatlakozás esetleges elhalasztására vonatkozó döntés meghozatala a Románia által mostantól 2006 tavaszáig elérendő eredmények alapján történik majd;
31. megerősíti azt az erős politikai akarral alátámasztott óhaját, hogy Románia csatlakozására 2007. január 1-jén kerüljön sor, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e szándék megvalósulása mindenekelőtt attól függ, képesek-e a román hatóságok a csatlakozási szerződésben előírt kötelezettségeik teljesítésére, ennek hiányában ugyanis a védzáradékok életbe lépnek;
32. felszólítja a román hatóságokat, hogy Románia előírt ütemterv szerinti csatlakozásának lehetővé tétele érdekében kielégítő módon számolják fel a feltárt hiányosságokat;
33. felszólítja az Unió azon tagállamait, amelyek még nem ratifikálták Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződést, hogy ezt a lehető legrövidebb időn belül tegyék meg;
34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Románia kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2005)0532

Női hálózatok: halászat, mezőgazdaság és diverzifikáció

Az Európai Parlament állásfoglalása a női hálózatokról: halászat, földművelés és diverzifikáció. (2004/2263(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Strukturális Alapokra vonatkozó általános rendelkezéseket lefektető 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a 1260/1999/EK rendelet 22. cikke alapján a Halászati Orientációs Pénzügyi Eszköz keretében finanszírozott innovatív cselekvésekre,
- tekintettel az 1999. december 17-i, 2792/1999/EK számú tanácsi rendeletre, amely lefekteti a közösségi strukturális támogatások részletes szabályozását és rendszerét a halászati ágazatban ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság által szervezett, a nők halászati ágazatban betöltött szerepéről tartott 2003. január 23–24-i brüsszeli konferenciára,

⁽¹⁾ HL L 161., 1999.6.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 337., 1999.12.30., 10. o.

2005. december 15., csütörtök

- tekintettel 2003. július 3-i állásfoglalására az Európai Unió vidéki térségeiben élő nőkről a közös agrárpolitika félidei értékelésének fényében ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Halászati Alapról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2004)0497),
- tekintettel 2005. július 6-i, az Európai Halászati Alapról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatról szóló álláspontjára ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13., 32., 137., 141. és 158. cikkére,
- tekintettel a halásztól függő közösségekben élő nők hálózatainak fejlettségi szintjére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0341/2005),

A. mivel a halásztól függő közösségekben a nők szerepe eddig hagyományosan csaknem láthatatlan volt;

B. mivel, bár a halfogásban közvetlenül részt vevőknek csak alacsony hányada nő, valójában aktív szerepet vállalnak a betakarításban és akvakultúrában, a feldolgozásban, az értékesítésben, a kutatásban, az újságírásban, az üzleti irányításban, az üzleti vállalkozásokban, a képzésben, beleértve a tengeri közlekedés biztonságát, a képviselőket, valamint a halászati ágazatban tevékenykedők támogatásának egyéb formáiban,

C. mivel egyértelmű gazdasági értéke és az ágazat egésze számára biztosított előnyök ellenére számos ilyen tevékenységet önkéntes alapon vagy nagyon alacsony fizetésért végeznek, aminek következtében a tevékenységet végzők nem részesülnek megfelelő szociális védelemben; és mivel e munka gyakran magas kockázattal, illetve komoly egészségügyi hatásokkal jár;

D. mivel e vonatkozásban számos párhuzam fedezhető fel közöttük és a földművelő közösségekben élő nők között;

E. mivel a nők, helyzetükből adódóan, különösen alkalmasak arra, hogy információt nyújtsanak a közös halászati politika és a közös agrárpolitika végrehajtásának társadalmi-gazdasági hatásairól, és a szerkezetátalakításnak az érintett ágazatokra gyakorolt hatásáról;

F. mivel, bár jobban elismerik a nők szerepét a halásztól függő közösségekben a Bizottság által szervezett említett konferencia óta, és nők hálózatba szerveződésének mértéke is nőtt, nem áll rendelkezésre elegendő információ a létező hálózatok számáról és természetéről,

G. mivel a nők hálózatai nem csak kölcsönös támogatást nyújtanak egymásnak, de jelentősen hozzájárulnak a halásztól függő közösségek gazdasági és társadalmi fejlődéséhez;

H. mivel a hálózatok a jelek szerint egyelőre csak a helyi és regionális szintre korlátozódnak, és kialakulásuk az Európai Unió területén nem egyenletes, elterjedtségük különösen csekély mértékű az újonnan csatlakozott tagállamokban;

I. mivel az Északi Tengeri Nők Hálózata tagja az Északi Tengeri Regionális Tanácsadó Testületnek;

J. mivel a jelek szerint még mindig túl sok jogi és társadalmi akadályba ütközik a nők teljes jogú részvétele a halászati ágazat képviselői tevékenységeiben, ami akár odáig is vezethet, hogy egyes közösségekben vagy társulásokban kiszorulnak a döntéshozatali testületekből;

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2004.3.24., 882. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0282.

2005. december 15., csütörtök

1. elismeri a Bizottság szerepét az említett konferencia megszervezésében és számos innovatív tevékenység finanszírozásában, és üdvözli a Bizottság szándékát, hogy a közeljövőben újabb konferenciát szervez, ennek ellenére úgy véli, hogy nem sikerült elegendő előrelépést elérni;
2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a nők halászati ágazatban végzett munkájának társadalmi és jogi téren történő nagyobb elismerése, támogatása és jobb láthatósága érdekében, valamint hogy támogassák a nőknek a családjuk és közösségük életkörülményeinek javítása érdekében tett erőfeszítéseit, és biztosítsák szociális és gazdasági jogait: többek között a fizetések egyenlőségét, a munkaviszony (átmeneti vagy végleges) megszűnése esetén a munkanélküli segélyt, a nyugdíjhoz való jogot, a munka és a családi élet összeegyeztetését, a szülői szabadsághoz, a szociális biztonság-hoz és az ingyenes egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, a munkahelyi biztonságot és egészséget;
3. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül készítsen olyan jelentést, amely meghatározza az egész Európai Unióra vonatkoztatva a halászat területén a női hálózatok jellegét, kiterjedését, céljait és tevékenységét, különös figyelmet fordítva az újonnan csatlakozó tagállamokban e téren kialakult helyzetre,
4. hangsúlyozza, hogy a nőknek a halászathoz kapcsolódó tevékenységekben való aktív részvétele hozzájárul egyfelől a kulturális tradíciók és egyedi gyakorlatok fennmaradásához, másfelől a közösség fennmaradásához, és ezáltal biztosítja a szóban forgó régiók kulturális sokszínűségének megővését;
5. bár elismeri, hogy az ilyen hálózatokat legjobban helyi kezdeményezés útján lehet létrehozni, mindazonáltal felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen eszközökkel lehetne ösztönözni azok létrejöttét;
6. felhívja a Bizottságot annak megfontolására, hogy milyen intézkedésekkel lehetne hozzájárulni egy Európai Uniót átfogó női hálózat kialakításához, különös figyelmet fordítva a nyelvi korlátok elhárításának szükségességére;
7. kéri a Bizottságot, hogy a megfelelő csatornák létrehozásával terjessze és szélesítse a halászati ágazathoz kapcsolódó, illetve azon belül különböző területeken dolgozó nők helyzetéről szóló információk körét, ezzel lendületet adva a halászati közösségek szociológiai tanulmányozásának; kéri a Bizottság aktív segítségét a már meglévő női szervezetekkel és hálózatokkal kapcsolatban, valamint – nevezetesen az új tagállamokban, nemzeti és regionális szinten – újak létrehozásában, illetve a legjobb gyakorlatok és információk cseréjének elősegítésében; hangsúlyozza ezért a jövőbeli nemek közötti egyenlőség európai intézetével folytatandó széles körű együttműködés szükségességét az ilyen közösségekben élő nők által elszenvedett hátrányos megkülönböztetések azonosítása és az ezek ellen folytatott küzdelem hatékonyságának fokozása érdekében;
8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ágazatra szabott fellépéseken keresztül kötelezzék el magukat a nőknek a halászati ágazat valamennyi területén való teljes részvételét és előrejutását meggátoló adminisztratív és társadalmi akadályok megszüntetését célzó, szükséges intézkedések megtétele mellett; továbbá valamennyi területen biztosítsák az egyenlő bánásmód és a nemek közötti esélyegyenlőség elveinek alkalmazását, nevezetesen az oktatás során, a finanszírozáshoz és hitelekhez történő hozzáférés esetében, beleértve a mikrohitelket stb. is, a vállalkozó szellem előmozdítása érdekében;
9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozottan ösztönözzék a halászati ágazatban dolgozó nők tevékenységéhez igazított szakmai képzést és oktatást, és hogy hozzon létre eljárásokat a képzési lehetőségekről és a rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségekről való jobb tájékoztatás érdekében;
10. üdvözli a javasolt Európai Halászati Alap azon rendelkezéseit, melyek kötelezik a tagállamokat, hogy biztosítsák a halászati ágazaton belül a nők szerepét növelő tevékenységek támogatását, és felszólítja a Tanácsot, hogy fogadja el az Európai Parlament 24. módosítását említett állásfoglalásában, amely hangsúlyozza, hogy a nemzetek közötti szinten megvalósuló törekvéseket is támogatni kell; mindazonáltal sürgeti a Bizottságot, hogy támogasson olyan speciális projekteket, melyek célja a nők szerepének elismerése, támogatása és diverzifikálása a halászathoz kapcsolódó területeken;
11. sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki speciális kísérleti projekteket a kagylógyűjtők egyedi helyzetének kezelésére;

2005. december 15., csütörtök

12. úgy véli, hogy az Európai Halászati Alapnak lehetőséget kell biztosítania olyan tevékenységek támogatására, amelyeket eddig önkéntes alapon végeztek, és felhívja a Bizottságot annak megfontolására, hogy milyen egyéb támogatási források bocsáthatók a halászati ágazatban működő női hálózatok rendelkezésére, beleértve a mikrohitel forrásait;
 13. úgy véli továbbá, hogy a halászathoz kapcsolódó európai finanszírozás egyik fontos felhasználási területe lenne a nők hálózatainak bevonása a szerkezetátalakításnak a halászati és földművelési ágazatra gyakorolt hatását kutató projektekbe;
 14. felszólítja a Bizottságot, hogy hosszabbítsa meg a FEMMES programot, és vonja be a halászati ágazat járulékos tevékenységeiben dolgozó nők hálózatait is;
 15. úgy véli továbbá, hogy a nők hálózatai fontos szerepet játszhatnak a Partvidéki Cselekvési Csoportok kialakításában, és hogy a strukturális alapok felhasználásának elég rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé váljék a nők tevékenységének integrációja a halásztól függő közösségekben és a partvidéki területek földművelő közösségeiben;
 16. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a nők hatékony részvételét a halászati ágazatban működő képviselői, döntéshozó és tanácsadó szervezetekben mind európai, mind nemzeti, mind regionális szinten, és úgy véli, hogy ehhez pozitívan járulna hozzá a Bizottságnak az illetékes szervezeteknek adott, ilyen fellépést sürgető ajánlása;
 17. úgy véli, hogy a női hálózatok hozzájárulhatnak a tengeri közlekedés biztonságához és a halászat fenntarthatóságához, nevezetesen azért, hogy támogatják a fenntartható állományokból származó halak fogyasztását, és elutasítják az olyan halak fogyasztását, amelyek nem fenntartható állományokból származnak;
 18. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést az Európai Parlamentnek a halászati ágazatban működő női hálózatok fejlődéséről és azok tevékenységének finanszírozási alapjairól; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet a nők helyzetének fejlődéséről a halászati szektorban;
 19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérjék fel európai, országos, és regionális szinten a nők helyzetét a halászzal és a földműveléssel foglalkozó közösségekben, és tegyenek egyéb lépéseket a megfelelő egészségügyi- és egyéb, szociális védelmüket érintő problémák orvoslására, és hárítsák el az akadályokat, amelyek gátolják a nők részvételét a képviselői tevékenységekben; kezdeti intézkedésnek javasolja, hogy a Bizottság készítsen ajánlást az illetékes testületek részére arról, hogy tegyenek intézkedéseket ezen a területen;
 20. osztja az ebben az ágazatban dolgozó nőknek a halászati tevékenységekben részt vevő fiatalok alacsony száma felett érzett aggodalmát, és ezért kéri a Bizottságot, hogy az ágazat folytonosságának megőrzése érdekében olyan intézkedéseket léptessen életbe, amelyek a fiatalok munkavállalását ösztönzik;
 21. felhívja azokat, aki szerepet vállalnak a regionális tanácsadó testületek megalakításában, hogy biztosítsák a női hálózatokat képviselő küldöttek részvételét a testület tevékenységében, különös tekintettel a halászati politika társadalmi-gazdasági hatásával kapcsolatos munka vonatkozásában; úgy véli, hogy e tekintetben megfontolás tárgyává kell tenni azt is, hogy milyen mértékben kaphatnak költségtérítést a női hálózatok a felmerült költségeikre;
 22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és a regionális tanácsadó testületeknek.
-